

૫૨૨૬
૫૨૨૬

પરજોરનું વિરહ.

ખાનખહાદુર પરજોરનું એકલન મોદીનું સાહેબ. સુરતની
સ્માલકાઝ કોર્ટના જજનું સાહેબ. તા. ૨૬-૧-૧૯૦૨ ના
રોજ સ્વર્ગવાસી થએલા, તેમના વિયોગ દુઃખનું વર્ણન.

આણંદમાં શોક પ્રદર્શક કમીટીમાં, રાવસાહેબ કાસીભાઈ વ.
મામલતદાર, આજમ. ગણપતરાવનું બાબાનું પ્રધાન સા-
હેબ, આજમ. છોટાલાલભાઈ શાહ, આજમ. દાદાભાઈ
નારણદાસ પટેલ. વગેરે શોક પ્રદર્શિત કરતા
સદગૃહસ્થોમાં સામીલ રહી,

રચનાર.

મરહુમના અત્યંત માયાળુ અને માનવંત વડીલભાઈ ખાનખહાદુર
બમનનું એકલન મોદી. એમ. એ. ડી. ડિપ્યુટી કલેક્ટર
ખેડાનાની ગમગીનીમાં ભાગ લેનાર તેમનો અત્યંત વચ્ચે
અને વફાદાર.

બાળકૃષ્ણ લોગીલાલ પંડ્યા. આણંદનો
(ખેડાવાળ સુબોધશતક, વિદ્યા મહાત્મ્ય, બમનનુંના હંદ વગેરેનો કર્તા)

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર,

મરહુમની લાયકીને અંતઃકરણથી માન આપનાર.

એજ કર્તા.

ખર્ચ ૦-૦-૬.

૩૨૩

સામુદાયિક વિધાપીઠ ગ્રંથાલય
સામુદાયિક
ગ્રંથાલય ડોપીરાઈટ-સંગ્રહ
૪-૧૪
૩૨૩

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કોપીરાયિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૩૨૩

વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ બીરબેરુ પીરુ

વિષય દ- : ૪

ખાન બહાદુર બરજોરજી એદલજી મોદી એમાં

એ. એલ. એલ. બી. સ્કોલકોઝ કોર્ટના

જજજ સુરતનાના વિરહનું

વાર્ણન.

રાગ પરજીયો.

અરે કોઈ સજ્જન એવોરે, જડે બરજોરજી જેવોરે; ટેક૦
સુરતના સદગ્રહસ્થોની મધ્યે, મોટું જેનું માન,
શુજરવામી શુભવંતા કરે, જેના શુભનું ગાન, અરે૦ ૧
ખાન બહાદુર બમનજીનો, નાનો એતો બ્રાત;
અદલ પરાક્રમી એદલજી છે, તે બંનેના તાત, અરે૦ ૨
સને અરાડ પચાસની સાલે, જ્યારે અકટોબર માસ;
તારીખ ચોવીસમીને દહાડે, અવતર્યો એતો ખાસ. અરે૦ ૩
પંદર વર્ષે મેટ્રીકમાં ને, શોળમે બી. એ. માં પાસ;
વળતી વિલાયત સીવીલીયનમાં, ખાવન મે નંબરે ખાસ. અરે૦ ૪
વિચરી વિલાયત જ્ઞાન વધારી, એલ. એલ. બી, માં અત્ર;
પાસ થયા પછી એમ. એ. મધ્યે, કીર્તી વધી સર્વત્ર, અરે૦ ૫
ઇંગ્લેન્ડમાં કવિતા રચીને, સુર્ય મંડળ વિષે આપ,
શુનીવર્સિટીનું ઇનામ પામ્યા, પોતાની બુદ્ધિ પ્રતાપ. અરે૦ ૬
સંને અરાડ તોતેરની સાલે, ચોરખાડે સખ જજજ;

ન્યાયખાતામાં આ નિપુણ નિમાયા, ધર્મની જાણે ધ્વજ. અરે૦ ૭
 સને અરાડસે ઇઠાતેરમાં, ખોરસદે નીમનોઠ,
 ત્યાર પછી ભરૂચે નીમાયા, સઘળે સુખી થયા લોક. અરે૦ ૮
 સને અરાડ ઇઠાતેરની સાલે, સુખતના ફર્સ્ટ કલાર;
 સખજજજ શાણા આ ગૃસ્થનિમાયા, જાણે જાનેવારી માસ. અરે૦ ૯
 પેચાસીમાં અમદાવાદ ને, ઇઠાસીમાં સુરત;
 નેવુંમાં યુણા મધે નીમાયા, રમાલકાઝે જેનું સત. અરે૦ ૧૦
 નીર્મળ ન્યાયી ને નેક નામ ને, નવસે તો માસે પગાર;
 શાણી રાણી હીંદની દેવ, જરજેરને બલીદાર. અરે૦ ૧૧
 છનુની સાલે મુંબાઈ મધ્યે, રમાલકાઝે સખજજજ;
 ત્યાર પછી સુરતમાં ખીરાજ્યા, નિજ પુર કરવાને સજ. અરે૦ ૧૨
 ચાર પુત્રી એક પુત્ર મુકી વળી, રડતા મુકી તાત;
 કાળ મહા વિકાળે કીધો, આ ગુણવંતનો ઘાત. અરે૦ ૧૩
 સગાં સંબંધીમાં શોક ફેલાયો, અનુક્રમે અથોક;
 પાછળથી બહુ દીલગીરી પામ્યા, મુંબાઈ ઇલાકાના લોક. અરે૦ ૧૪
 વિદેશમાં જ્યમ ખજર ગઈ ત્યમ, દીલગીરી દર્શક પત્ર;
 લોકે લખીને કે તાર કરીને, શોણ જણાવ્યો સર્વત્ર. અરે. ૧૫
 સુરતમાં હડતાલ પડીને, રડીને થાક્યા લોક;
 ઇશ્વરને આપણું શું કરીએ શાખી સમાય આ શોક. અરે. ૧૬
 સુરતની સૌ ન્યાય કચેરીએ, શોકથી રાખી બંધ;
 મીસ્તર મોસ્કાર્ડી સાહેબે, રનેહના જણવી સંબંધ. અરે. ૧૭
 આ દુનીઆમાં જે ઉપયોગી, ઇશ્વરને ઘેર એહ;
 આસ હોય જેમ ખપ પડતો ત્યમ, તેડાવી લેછે તેહ. અરે. ૧૮

નીર્મળ ન્યાયીને પુર્ણ પ્રમાણીક, શાન્ત નમ્ર જો વીર;
 ગંભીરતામાં સાગર જેવો, નમ્રપણે જ્યમ નીર. અરે. ૧૬
 દુર્ગુણ જેમા જરીએ ન દીકો, પુરણ ગુણનુંજ પાત્ર;
 દેહ કર્મી દેવાંશી જેવો, ગોરૂ જેનું ગાત્ર. અરે. ૨૦
 દીલ દયા કરી દરીદ્ર ઉપર, રાખતો દ્રષ્ટી રહેમ;
 ગુણવંત જાગીને દાતા દયાળુ ને કદીએ ભુલાએ કેમ. અરે. ૨૧
 અંધ અપંગને આપતો એતો, દ્રવ્ય કે અન્નનું દાન;
 સ્વદેશપ્રેમી ને જનહીત ચીંતક, ખરેખરો ખાનદાન. ૨૨
 અક્ષલ ને અધીકાર અતી પણ, અંતર નહીં અભીમાન;
 સમદ્રષ્ટી તેની સરવેપર, કાચા ન મળે કાન. અરે. ૨૩
 ન્યાય નીપુણ તે વિક્રમ જેવો, ભોજ સમો દાતાર;
 ધર્મધુરંધર તે ધરણીપર, પ્રભુ ભક્તીપર ધ્યાર. અરે. ૨૪
 બીલોર આરસી જેવો એતો, પારસી આપ પવિત્ર;
 દુરગુણ ટાળક દિનજન પાળક, મોટા મોટાનો મિત્ર. અરે. ૨૫
 કવિ ગુણી અને પંડીત કેરૂં, મનર્થી સાચવતો માન;
 હુન્નર કારીગરી ઉત્તેજક, હવે ન એહ સમાન. અરે. ૨૬
 જણ સૌ આપણે જાણીએ છીએ કે, નામ સર્વનો નાશ;
 તોપણ માયાની રચના એછે કે, અતીશે થવાય ઉદાસ. અરે. ૨૭
 શોક કરી ખૂબ પોક મુક્યેથી, મરનારને શો લાલ;
 એમ જાણી પરમેશ્વર પાસે, સદ્ગતી માગો આપ. અરે. ૨૮
 ઇશ્વર એમનો ઉદ્ધાર કરજો, સદ્ગતી દેજો સઘ;
 બાળ કહે હીતેશ્વર હોતો, કૃપણ એમ ઇચ્છજો અઘ.
 અરે કોઈ સર્જન એવોરે, જડે ખરજોરણ જેવોરે. અરે. ૨૯

સુત્ર તેઓને નીકળે પરાક્રમી, ખરી ભાગે પ્રભુ ખોટ;
અંતરથી સૌ એવુંજ ઇચ્છે, નોંધ કરીને નોટ. અરે ૦ ૩૦

દોહરો.

ભુલિવતા ગરબોરજી, મનમાં આ સિધાન્ત;
સારી પેઠે સમજતા, તેથી સદ્ગુણી શાન્ત. ૧

મનહર છંદ.

સાહેબ કહેવાયા પણ સાહેબને જાણ્યા નહીં,
એથી તો સાહેબરાત સારા આ સંસારમાં;
જુરસીએ બેસી ખરી વાતનો ન કર્યો ખ્યાલ,
એથી શું કલંક બહુ ખોલકા કુંભારમાં.
પંખા તળે પેસી પક્ષપાત નવ પડ્યો મુકયો,
એથી તો પંખાનાં ભલાં પક્ષી વસે વનમાં;
નેકી પોકરાવી નેક નજરથી ચાલ્યા નહીં,
એથી તો પુતળાં ભલાં ગ્રહસ્થના ભુવનમાં. ૧

મુ. આણંદ.

બનેવારી, ૧૯૦૨

} બાળકૃષ્ણ લી.
ભોગીલાલ પંડ્યા.
આણંદના.

